

bedre, både når det gælder om at skabe demokrati og skabe fred og stabilitet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg er nødt til at sige til hr. Steen Gade, at det ikke var for at snakke udenom, at jeg brugte Afghanistan som eksempel. Jeg bruger både Afghanistan og Irak, og jeg er også nødt til at bruge et tredje eksempel, for det handler jo om noget principielt. Det handler ikke om et enkelt land, det handler om noget principielt.

Tag f.eks. Darfur i Afrika. Hr. Steen Gade kan selvfølgelig sige, at fordi det internationale samfund ingenting foretager sig, sparer vi de penge, en militær operation i Darfur ville koste, og det har hr. Steen Gade ret i. Hr. Steen Gade kan også have ret i, at der kunne bruges en masse penge på nogle demokratiprojekter og forskellige andre ting, men er det rimeligt at sige sådan, mens myrderierne fortsætter i Darfur? Her har vi en situation, hvor det internationale samfund selvfølgelig ikke får skidt på fingrene, fordi man ingenting foretager sig, men vi står sandelig med en skidt samvittighed.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Holger K. Nielsen som medspørger.

Kl. 14.10

Holger K. Nielsen (SF):

Darfur er da et af de dårligste argumenter, man kan fremføre i dag.

En af årsagerne til, at der ikke bliver gjort noget i Darfur, er, at alle midlerne og alle ressourcerne er bundet i Irak. Det er en af de væsentligste årsager til, at der ikke bliver gjort noget her, og det er også en af årsagerne til, at den danske regering kører på friløb, når det gælder Darfur, ikke har villet afsætte ret meget i forbindelse med intervention her og har spillet passivt spil i den sammenhæng. Det er en skændsel, men en af årsagerne er, at man har engageret sig så meget i Irak, og derfor er hr. Steen Gades spørgsmål dybt, dybt relevant.

Jeg synes, at statsministeren taler udenom, for sandheden er jo, at en af årsagerne til, at de neokonservative i USA gik i krig i Irak, var, at man ville sprede demokrati i hele Mellemøsten. Men det fundamentale spørgsmål er: Spredt man demokratiet bedst ved at gå ind i en krig, der har kostet langt, langt mere end det beløb, der er opgivet her, eller gør man det ved at bruge et tilsvarende beløb på civile demokratiprojekter osv.? Det er spørgsmålet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, jeg snakker ikke udenom. Jeg går nemlig til kernen i problemet ved at pege på, at den mest brutale handling, man kan foretage sig, nogle gange er intet at foretage sig, sådan som det internationale samfund gør i Darfur. Derfor er det et relevant eksempel i hele denne diskussion.

Det er jo ikke rigtigt, som hr. Holger K. Nielsen siger, at det bare skyldes, at det internationale samfund er optaget i Mellemøsten og andre steder. Nej, årsagen til, at der ingenting sker i Darfur, er, at den sudanesiske regering har modsat sig en FN-styrke, men fra dansk side er vi parate til at bidrage, hvis der bare kunne blive truffet en beslutning.

Jeg bruger kun Darfur for at illustrere, at det er så nemt at sige: Jamen er det ikke bedre at bruge pengene på noget andet end militær indgriben? Jo, det er det altid, men nogle gange er man desværre nødt til at gribe militært ind for at beskytte folk mod overgreb. Det er min mening i Darfur, og jeg synes, det er en skændsel og en skamlet på det internationale samfund, at der ingenting sker. Men det vil selvfølgelig koste nogle penge, hvis man går ind i Darfur, og derfor går jeg til kernen i problemet, mens SF prøver at snakke udenom.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Holger K. Nielsen for et sidste spørgsmål.

Holger K. Nielsen (SF):

Næh, vi snakker ikke udenom. Vi er til enhver tid villige til at omdisponere danske styrker i udlandet fra Irak til Darfur, hvis der kunne blive mulighed for det.

Det er rigtigt, at regeringen i Khartoum har modsat sig det, men når der ikke er lagt et større internationalt pres på regeringen i Khartoum, har det bl.a. noget at gøre med, at alle kræfter er fokuseret på Irak, det øvrige Mellemøsten og Afghanistan.

Lad os lige tage Afghanistan igen. Her er et af problemerne jo, at opiumbønderne ikke har fået kompensation for at gå over til alternativ produktion. Et af formålene med krigen i Afghanistan var at bekæmpe opiumproduktionen, men de bønder, der dyrker valmuerne, får ikke nogen som helst kompensation. De er blevet lovet kompensation i adskillige år, men har ikke modtaget noget som helst, og det betyder, at man står med nogle mennesker, der som udgangspunkt var positivt indstillet over for koalitionen, men er endt med at blive Talebantilhængere, for-